

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 1Csp/63/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8224202974
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tomáš Dulina
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2025:8224202974.4

Rozhodnutie

Okresný súd Bardejov sudcom JUDr. Tomášom Dulinom v spore žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155, právne zastúpeného: Advokátska kancelária Gallo, s. r. o., so sídlom Jilemnického 4012/30, Martin, IČO: 36 715 352, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. X, D., právne zastúpeného: WEBBER LEGAL, s.r.o., so sídlom Duchnovičovo námestie 1, Prešov, IČO: 50 680 552, o zaplatenie sumy 2 622,67 eur s príslušenstvom a o vzájomnej žalobe žalovaného o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 2 817,52 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie o žalobe žalobcu **z a s t a v u j e**.

II. Žalobca je **p o v i n n ý** zaplatiť žalovanému sumu 2 817,52 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,65 % ročne zo sumy 2 817,52 eur od 03.04.2025 do zaplatenia, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. V prevyšujúcom rozsahu vzájomnú žalobu žalovaného **z a m i e t a**.

IV. Žalovanému **p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov celého konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 28.10.2024 sa žalobca, domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 2 622,67 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 25.02.2022 do zaplatenia a nahradiť žalobcovi trovy konania.

2. Žalobu odôvodňoval tým, že Žalobca a Žalovaný uzatvorili spolu dňa 16.11.2016 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXXXX (evidenčné číslo zmluvy/ príd. autorizačný kód), na základe ktorej poskytol Žalobca Žalovanému pôžičku vo výške 6500 Eur („Schválená výška pôžičky“). Podľa zmluvy o pôžičke mal Žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 120 mesačných splátkach v sume 118,32 Eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 14198,4 Eur. Do dnešného dňa uhradil Žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy sumu 9317,52 Eur. Vzhľadom na to, že Žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, Žalobca v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia, listom z dňa 26.01.2022 – Predžalobná upomienka, vyzval Žalovaného k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol Žalovanému dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne Žalobca Žalovaného upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, Žalobca bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil. Žalobca využil oprávnenie v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia a dňa 17.02.2022 úver zosplatiť, o čom bol Žalovaný informovaný listom z dňa 19.02.2022 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Ku zosplateniu samotnému došlo až po márnom uplynutí

dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplatením. Splátka uvedená v Predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začiatok plynutia premlčacej lehoty. Neuhradením aspoň splátky uvedenej v Predžalobnej upomienke sa Žalovaný dostal do omeškania viac než 3 mesiace, a teda súčasne Žalobcovi vzniklo v zmysle § 53 ods. 9 ObčZ oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu naraz. Keďže ku zosplateniu dlhu nedochádza automaticky priamo zo zákona, v zmysle zákonnej úpravy musel Žalobca počkať na vznik potrebnej dĺžky omeškania dlžníka. Celkový dlh Žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 2622,67 Eur. Žalobca si týmto zároveň uplatňuje zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde bežná doba doručenia je 5 dní. V zmysle čl. 15.2 sa zásielka považuje za doručeníu piatym dňom od podania na poštovú prepravu. Zmluvnú pokutu, evidovanú v priloženom Prehľade splátok a úhrad v stĺpci „Pokuta“ v sume 579,32 Eur, si Žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Ku dňu podania žalobného návrhu mal Žalovaný uhradiť sumu 11940,19 Eur / označené v Prehľade splátok a úhrad ako stĺpec „Splátka“/. Uvedenú sumu (ďalej ako „istina“) tvorí: súčet predpísaných splátok do zosplatenia dlhu („suma splátok“) a suma po zosplatení: Počet splátok Výška splátky Suma splátok (počet*výška) Suma po zosplatení Spolu Istina (Eur) 62 118,32 7335,84 4604,35 = 11940,19 Ku dňu podania žalobného návrhu Žalovaný uhradil sumu 9317,52 Eur, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia. Uvedená suma je v Prehľade splátok a úhrad evidovaná v stĺpci „Úhrada“. Istina - Úhrady = Žalovaná suma 11940,19 Eur - 9317,52 Eur = 2622,67 Eur Zostatok pohľadávky evidovaný v Prehľade splátok a úhrad /stĺpec „Zostatok“/ vo výške 3201,99 Eur, zahŕňa aj zmluvnú pokutu vo výške 579,32 Eur /stĺpec „Pokuta“/, ktorú si Žalobca v tomto konaní neuplatňuje.

3. Na preukázanie svojich tvrdení žalobca predložil súdu zmluvu o spotrebiteľskom úvere (Najľahšia pôžička) č. 7610502947 zo dňa 16.11.2016 s ďalšou zmluvnou dokumentáciou, notársku zápisnicu č. N 3283/2017, potvrdenie o podaní daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2015, fotokópiu občianskeho preukazu a vodičského preukazu žalovaného, predžalobnú upomienku zo dňa 26.01.2022 spolu s fotokópiou doručanky, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti zo dňa 19.02.2022 a prehľad splátok a úhrad.

4. Žalobca dňa 18.12.2024 predložil súdu vyjadrenie, v ktorom uviedol, že oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dlhu bolo zasielané žalovanému len obyčajnou poštou, nakoľko pred zosplatením bola žalovanému adresovaná výzva aj s doručenkou, v rámci ktorej bol žalovaný upozornený na možnosť zosplatenia dlhu v prípade neuhradenia dlžných splátok. K otázke zosplatenia však uvádza, že žalovaný sa mohol o zosplatení dozvedieť najneskôr dorúčením podanej žaloby. Predmetná listina má len deklaratórny charakter a jej účinky spätne nastanú momentom oboznámenia sa žalovaného s jej obsahom. Žalovaný sa dostal do omeškania s 60. splátkou ako prvou v celosti neuhradenou splatnou dňa 20.11.2021. Vo vzťahu k overovaniu bonity žalovaného žalobca poukazuje na tú skutočnosť, že Občiansky preukaz žalovaného nebol žiadnym spôsobom odcudzený a klient spíňal štandardné riskové podmienky. Klient podpisom danej zmluvy prehlásil, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé. Žalovaný taktiež prehlásil, že ku dňu podpisu zmluvy mu neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku. Uvedené vyhlásenia sú súčasťou uzatvorenej zmluvy, teda žalovaný mal možnosť sa s podmienkami plnenia oboznámiť a tieto nerozporoval. Zmluvné podmienky boli žalovaným riadne podpísané. Žalovaný zároveň z titulu zamestnanca preukázal výšku jeho mesačného príjmu a na druhej strane aj jeho mesačné výdavky. Zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa tak s poukazom na žalovaným uvádzané hodnoty javí ako primeraná. Žalobca nemá dosah na okolnosti, ktoré po podpise zmluvy znemožnili žalovanému riadne splácať poskytnutý úver a o týchto ani nemohol mať vedomosť. Žalobca taktiež poukazuje na tú skutočnosť, že žalovaný žiadnym spôsobom neinformoval žalobcu o zmene finančných pomerov, ktoré by znemožnili žalovanému riadne splácanie poskytnutého úveru. Rovnako tak zo strany žalovaného nebola prednesená žiadosť o prípadné zníženie mesačnej splátky, ktorú by žalobca posúdil a so žalovaným dohodol nové podmienky splácania. Žalobca poukazuje na to, že žalovaný je v spore pasívny a doposiaľ nepredložil žiadne dôkazy a neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by žalobcov nárok na zaplatenie žalovanej sumy spochybňovali.

5. Žalovanému bola žaloba doručená do vlastných rúk dňa 03.03.2025.

6. Právny zástupca žalovaného vo vyjadrení zo dňa 14.03.2025 uviedol, že žalobca v žalobe tvrdí, že Predžalobnou upomienkou zo dňa 26.01.2022 upozornil žalovaného podľa ust. § 53 ods. 9 OZ. Vo vzťahu k Predžalobnej upomienke zo dňa 26.01.2022, ktorá má predstavovať výzvu podľa ust. § 53 ods.

9 OZ, avšak namieta, že táto výzva nespĺňa podmienky, ktoré zákon vyžaduje. Ohľadom tejto námietky žalovaný poukazuje na komentár k Civilnému sporovému poriadku. Žalobca konal v rozpore s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a teda vyhlásenie predčasnej splatnosti je pre rozpor so zákonom neplatné v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Na jednej strane tak spotrebiteľ z tohto dokumentu nemá možnosť vyčítať, ktorú konkrétnu splátku má zaplatiť, aby sa vyhol vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, a na druhej strane súd tak z tohto dokumentu nemá možnosť zistiť, s ktorou splátkou bol žalovaný 1 v omeškaní po dobu 3 mesiacov, a teda či boli splnené požiadavky v zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Je zrejmé, že námietky žalobcu v tomto smere tak nemôžu obstáť. Žalovaný popiera, že mu oznámenie zo dňa 19.02.2022 bolo doručené a že sa dostalo do sféry jeho dispozície. Žalovaný popiera čo i len odoslanie tohto úkonu. Rovnako nesúhlasí s tvrdením, že má postačovať, že sa Žalovaný o zosplatnení úveru dozvedel doručením žaloby. Ak Žalovaný nebol upovedomený o tom, že žalobca pristúpil k zosplatneniu celého úveru, ako sa mohol aktívne brániť a ako mohol prípadne podniknúť kroky, aby zabránil podaniu žaloby. Rovnako nie je zrejmé, na základe čoho má byť oznámenie o zosplatnení úveru len deklaratórne. Sám Žalobca potvrdil, že k zosplatneniu úveru nedochádza ex lege, ale záleží na veriteľovi či toto právo uplatní a v tomto ohľade aj to, kedy je tento prejav vôle doručený do dispozičnej sféry dlžníka s tým, že uvedené musí byť do splatnosti najbližšej splátky. Je vylúčené, aby prejav vôle žalobcu – zosplatnenie, mal spätné účinky odo dňa, kedy bol vykonaný. V tomto kontexte poukazuje aj na požiadavku právnej istoty medzi stranami, kde nie je možné, aby žalobca nevykonal od 02/2022 žiaden úkon k doručeniu zosplatňujúcej výzvy a tvrdí, že je v poriadku, ak je takáto dôležitá (zosplatňujúca) výzva, ktorá mení charakter finančných plnení medzi stranami, doručená žalovanému až spolu so žalobou. Navyše, uvedená otázka má vplyv aj na úroky z omeškania. Ak by bol tento prejav vôle skutočne deklaratórny a pôsobil by odo dňa, kedy ho žalobca (údajne) vykonal (odoslal), od tohto dátumu by mal byť podľa názoru žalobcu dlžník – spotrebiteľ v omeškaní a od tohto dátumu by mal veriteľ nárok popri plnení aj na úroky z omeškania. Žalobcom predkladaná konštrukcia nemá oporu v platnom práve. Navyše, žaloba bola podaná predčasne bez existencie akejkoľvek reálnej šance žalovaného sa voči nej brániť. V tomto poukazuje aj na ust. čl. 5 CSP a na zjavné zneužitie práva zo strany žalobcu. Konanie žalobcu navyše odporuje požiadavke poctivého podnikateľa a starostlivého hospodára. Navyše, ani tento právny úkon nie je obsahovo v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 a § 565 OZ. Okrem iného, v tomto úkone tiež nie je vymedzená splátka, pre nezaplatenie ktorej veriteľ pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti. Dojednaná dohoda o odplate je neplatná. V zmluve je uvedená výška fixnej ročnej úrokovej sadzby 19,90 %. Priemerná úroková sadzba spotrebiteľských úverov v mesiaci 11/2016 pre úvery so splatnosťou nad 5 rokov predstavovala 9,08 % p.a. V zmluve uvedená ročná úroková sadzba tak 2,19 násobne, resp. o viac ako 10 percentuálnych bodov prevyšuje priemer na trhu, dohoda o odplate je preto v zmysle ustanovenia § 39 OZ neplatná. Žalovaný prehlasuje, že všetky platby, ktoré historicky v súvislosti z predmetným úverom vykonal započítava najprv na istinu a potom na úroky. Zmluva je zmluvou formulárovou, ktorej obsah Žalovaný nemohol meniť, mohol ju len ako celok prijať alebo len ako celok odmietnuť. Zmluva je v hrubom rozpore so zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej ako „Zákon“), smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len „Smernica“), zákonom č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“) a zákonom č. 40/1964 Zb. Občianskym zákonníkom (ďalej len „Občiansky zákonník“ alebo „OZ“). V Zmluve nie sú uvedené nižšie uvedené náležitosti, resp. tieto sú uvedené nesprávne (čo má v zmysle konštantnej súdnej praxe ten istý účinok, ako keby Zmluva uvedenú náležitosť neobsahovala): 1. predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k) Zákona) - v Zmluve nie je táto náležitosť vyjadrená správne, Skutočnosť, že Zmluva je vyhotovená v tak hrubom rozpore so Zákomom a Smernicou má ipso facto za následok, že Žalobca, resp. právny predchodca Žalobcu porušil právo Žalovaného podľa ust. § 3 ods. 1 Zákona o ochrane spotrebiteľa, a to právo na výrobky a služby v bežnej kvalite ako aj právo na informácie (kde je predpokladom právnej normy právo na správne a presné informácie a nie na informácie zavádzajúce a nepravdivé). Navyše, Žalobca, resp. právny predchodca Žalobcu porušil aj svoju povinnosť podľa ust. § 4 ods. 2 písm. a) Zákona o ochrane spotrebiteľa, kedy ukladal Žalovanému povinnosti bez právneho dôvodu (Žalobca, resp. právny predchodca Žalobcu požadoval od Žalovaného úroky bez právneho dôvodu - sp. úver bol od počiatku postihnutý fikciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti). Zákon (§ 9 ods. 2 písm. k) ako aj Smernica (čl. 10 ods. 2 písm. g)) požadujú, aby boli v zmluve o sp. úvere uvedené „všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery“. V Zmluve tieto predpoklady nie sú uvedené vôbec (s výnimkou vzorca bez premenných), v Zmluve je uvedená len samotná RPMN. Neuvedenie konkrétnych

predpokladov pre výpočet RPMN je teda potrebné posudzovať rovnako, ako keby RPMN uvedená v Zmluve vôbec nebola, čo je naplnené aj v tomto prípade. Žalovaný namieta, že doplnenie skutkových tvrdení žalobcom o skúmaní bonity žalovaného predstavuje neprípustnú zmenu žaloby. Ani z Vyjadrenia, ani z predložených dôkazov, nevyplýva, že by žalobca svoju povinnosť konať s odbornou starostlivosťou splnil riadne, a teda žalobca podľa nášho názoru nepreukázal splnenie svojich povinností podľa ust. § 7 a § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. a teda má za to, že žalobca tieto svoje povinnosti nespĺnil a hrubo porušil svoju povinnosť konať s odbornou starostlivosťou, v dôsledku čoho sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný zároveň podáva vzájomnú žalobu, ktorou sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 2 817,52 eur s úrokom z omeškania vo výške 7,65% p.a. zo sumy 2 817,52 eur od 14.03.2025 do zaplatenia. Má za to, že: 1. dohoda o odplate podľa Zmluvy je neplatná, pričom ak by súd dospel k záveru o platnosti, 2. spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov z dôvodu rozporu Zmluvy s ust. § 9 a z dôvodu z dôvodu hrubého porušenia povinností veriteľa podľa ust. § 7 a 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Ako vyplýva z prostriedkov procesného útoku žalobcu, žalovaný od žalobcu čerpal 6 500 eur a uhradil 9 317,52 eur, čo znamená, že žalobca sa bezdôvodne obohatil na žalovanom o 2 817,52 eur. Keďže zmluva je neplatná, resp. úver je bezúročný a bez poplatkov, v zmysle ust. § 566 ods. 2 OZ jednotlivé platby boli vykonané najprv na istinu a po splatení istiny sa žalobca bezdôvodne obohacoval.

7. Právny zástupca žalobcu podaním doručeným dňa 16.04.2025 zobral žalobcu v celom rozsahu späť. K vzájomnej žalobe uviedol, že žalovaný vykonával úhrady na žalovanej pohľadávke, pričom žalobca má za to, že žalovaný týmto jednoznačne preukázal svoju platobnú schopnosť v uvedenom časovom období uhrádzať mesačné splátky vyplývajúce zo Zmluvy o poskytnutí pôžičky zo dňa 16.11.2016. Žalovaný si riadne svoj záväzok vyplývajúci z predmetnej Zmluvy o poskytnutí pôžičky nespĺnil, pričom týmto konaním došlo z jeho strany k porušeniu čl. 6.1 na str. 5 Zmluvy – „Klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú Pôžičku, a to v pravidelných mesačných Splátkach v sume a termínoch uvedených v splátkovom kalendári.“ Žalobca sa nestotožňuje s uvádzanými skutočnosťami zo strany právneho zástupcu v podaní zo dňa 14.03.2025. S poukazom na všetky vyššie uvedené rozhodnutia a najmä na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn.: 1Cdo/123/2022 zo dňa 30.01.2024, má žalobca za to, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru je možné aj naďalej považovať za platné, nakoľko v konaní dodržal všetky zákonom stanovené predpoklady, a to vzhľadom na existenciu dohody o zosplatení dlhu v zmysle čl. 10 bod 10.2 zmluvných podmienok, zaslanie výzvy pred zosplatením a dodržanie zákonnej 90-dňovej lehoty v súvislosti s omeškaním žalovaného. Žalobca je toho názoru, že uplatňované úroky zo zmluvy nie sú v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaný bol riadne oboznámený so všetkými parametrami uvedenej zmluvy, pričom tieto nerozporoval a vykonával úhrady v zmluvne predpísanej výške, teda aj s príslušnou časťou úroku. Vo vzťahu k hodnote RPMN žalobca uvádza, že všetky obligatórne náležitosti zmluvy sú premietnuté do vzorca, ktorý je súčasťou čl. 8 Zmluvných podmienok nachádzajúcich sa na str. 8 Zmluvy, s ktorými bol žalovaný riadne oboznámený o čom svedčí aj jeho vlastnoručný podpis na Zmluve zo dňa 16.11.2016. Žalobca uvádza, že uzatvorená zmluva aj s poukazom na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ (tretia komora) zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15 obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti. Žalobca vo vzťahu k náležitosti rozpisu splátok odkazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22.02.2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017, kde je jednoznačne konštatované, že zmluva nemusí obsahovať rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky. Vo vzťahu k preukázaniu náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. odkazujeme okresný súd aj na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ (tretia komora) zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15, kde sa uvádza, že Zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Uvedené je možné doplniť aj o súčasnú právnu úpravu v zákone č. 129/2010 Z. z., z ktorého vyplýva, že je postačujúce, ak rozpis jednotlivých položiek každej splátky sa uvádza v amortizačnej tabuľke, ktorá nie je automaticky súčasťou každej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a povinnosť ju vydať má veriteľ na základe žiadosti dlžníka/spotrebiteľa. Žalobca navrhuje, aby súd v dôsledku späťvzatia žaloby konanie o žalobe zastavil. Vo vzťahu k vzájomnej žalobe žalovaného žalobca navrhuje, aby súd žalobu zamietol ako nedôvodnú, nakoľko žalobca svojimi písomnými vyjadreniami relevantným spôsobom preukázal, že žalobca pred poskytnutím spotrebiteľského úveru žalovaného postupoval v zmysle § 7 ods.1 zákona o spotrebiteľských úveroch, t.j. postupoval s náležitou odbornou starostlivosťou pri posudzovaní bonity žalovaného a k bezdôvodnému obohateniu zo strany žalobcu nedošlo. Na základe uvedeného má žalobca za to, že poskytnutý úver aj naďalej nie je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

8. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie na deň 14.08.2025. Právny zástupca žalobcu ospravedlnil svoju neúčast' a neúčast' žalobcu na pojednávaní, o ktorého odročenie nežiadal. Na pojednávanie sa dostavil právny zástupca žalovaného. Pojednávanie sa nezúčastnil žalovaný, ktorý nežiadal o odročenie pojednávania, preto súd podľa § 180 Civilného sporového poriadku rozhodol o tom, že pojednávanie uskutoční v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, žalobcu a žalovaného, nakoľko nebol daný návrh ani dôvody odročenia pojednávania v zmysle § 183 a § 184 CSP.

9. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby, vzájomnej žaloby a vykonal vo veci dokazovanie oboznámením obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere (Najľahšia pôžička) č. 7610502947 zo dňa 16.11.2016 s ďalšou zmluvnou dokumentáciou, notárskej zápisnice č. N 3283/2017, potvrdenia o podaní daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2015, predžalobnej upomienky zo dňa 26.01.2022 spolu s fotokópiou doručenky, oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti zo dňa 19.02.2022, prehľadu splátok a úhrad, doplňujúceho vyjadrenia žalobcu a zistil tento skutkový stav:

10. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní zotrval na uplatnených prostriedkoch procesnej obrany a procesného útoku. So zastavením konania o žalobe v dôsledku späťvzatia žaloby súhlasí. Navrhuje, aby súd vzájomnej žalobe vyhovel a priznal žalovanému náhradu trov konania. Má za to, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov v dôsledku väd zmluvy ako aj pre hrubé porušenie povinnosti veriteľa skúmať s odbornou starostlivosťou úveru schopnosť dlžníka. Žalobca hrubo porušil svoju povinnosť skúmať príjmy a výdavky žalovaného, a teda z vykonaného dokazovania vyplýva hrubé porušenie povinnosti dodávateľa konať s odbornou starostlivosťou.

11. Z obsahu zmluvy č. 7610502947 zo dňa 16.11.2016 súd zistil, že obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. a žalovaný uzavreli písomnú zmluvu označenú ako „Zmluva o poskytnutí najľahšej pôžičky“, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanému vo výške 6 500 eur. Žalovaný mal tento úver podľa zmluvy splatiť 120 mesačnými splátkami vo výške 118,32 eur, pričom v zmluve je uvedené, že celková suma je 14 198,40 eur, celkové náklady spotrebiteľa predstavujú 7 698,40 eur, prvá splátka mala byť splatná dňa 20.12.2016, ďalšie vždy k 20. dňu v mesiaci a pri údají o termíne konečnej splatnosti je uvedené 20.11.2026. Súčet žalovanému poskytnutej sumy 6 500 eur a celkových nákladov spotrebiteľa 7 698,40 eur zodpovedá sume uvedenej ako celková suma pôžičky, t.j. sume 14 198,40 eur. Ročná úroková sadzba uvedená v zmluve bola 19,90 % s tým, že RPMN je 19,90 % a priemerná hodnota RPMN 13,89 %. Ako spôsob úhrady splátok je v zmluve uvedené splácanie bezhotovostným prevodom.

12. Vo formulári zmluvy je v úvodnej časti obsahujúcej údaje o klientovi uvedené, že tento predkladal pri jej uzavretí ako doklady len občiansky preukaz. V zmluve je ďalej uvedené, že žalovaný je ženatý, nemá žiadnu vyživovaciu povinnosť, že býva u rodičov/u detí a že je podnikateľom. V časti obsahujúcej údaje o zamestnaní a finančnej situácii je uvedené, že za minulý rok dosiahol žalovaný príjem z podnikania vo výške 10 533 eur. V zmluve sú ďalej uvedené mesačné náklady žalovaného na splácanie úverov vo výške 390 eur. Podľa obsahu zmluvy žalovaný nemá žiadne ďalšie výdavky.

13. Priamo z obsahu zmluvy nevyplýva, že by od žalovaného bolo vyžadované dokladovanie jeho pomerov akýmikoľvek dokumentmi a dôkazmi, zmluva na žiadne takéto dokumenty neodkazuje, ani ich nespomína. Časť formulára zmluvy výslovne obsahujúca kolónky pre vyznačenie predložených dokladov k príjmom a výdavkom uvádza ako jediný predložený doklad kópiu občianskeho preukazu. V zmluve sa uvádza len to (časť Vyhlásenie klienta) - že uzatvorením tejto zmluvy klient prehlasuje, že všetky vyššie uvedené údaje týkajúce sa klienta sú úplné a pravdivé a berie na vedomie, že Spoločnosť je oprávnená si overiť tieto údaje za účelom posúdenia schopnosti splácať spotrebiteľský úver a zistenia ďalších informácií, ktoré bude považovať v súvislosti so schválením tejto zmluvy za nevyhnutné.

14. Podľa predloženého prehľadu splátok a úhrad žalovaný veriteľovi pred podaním žaloby uhradil celkom sumu 9 317,52 eur.

15. Listom označeným ako „Predžalobná upomienka“ zo dňa 28.01.2021 obchodná spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s. ako právny nástupca pôvodného veriteľa žalovanému oznamovala, že eviduje na zmluve číslo 7610502947 zo dňa 16.11.2016 nedoplatok na splátkach v celkovej výške 354,96 eur, ktorý žiada bezodkladne uhradiť, s tým, že ak do 15.02.2022 nedôjde k úhrade, bude oprávnená úver zosplatiť.

16. Oznámením zo dňa 19.02.2022 obchodná spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s. oznámila žalovanému, že došlo k okamžitému zosplatneniu úveru a žalovaného zároveň vyzvala na úhradu sumy 4 959,31 eur v lehote do 21.03.2022.

17. Z notárskej zápisnice sp. zn. N XXXX/XXXX, NZ XXXXX/XXXX, C. XXXXX/XXXX z 11.12.2017 súd zistil, že žalobca a obchodné spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., Hlavné nám. 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130 ako aj obchodná spoločnosť VÚB Leasing, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 318 045 ňou uzavreli projekt rozdelenia zlúčením, na základe ktorého sa pôvodný žalobca stal nástupníckou spoločnosťou po spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., Hlavné nám. 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130, s výnimkou produktov splátkového predaja QCar a Triangel.

18. Pokiaľ ide o právne posúdenie žalobou uplatneného nároku, bolo potrebné vychádzať z toho, že obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., ktorá bola pôvodným veriteľom v úverovom vzťahu so žalovaným, bola obchodnou spoločnosťou, ktorej jedným z predmetov podnikania (činnosti) zapísaným v obchodnom registri bolo poskytovanie úverov z vlastných peňažných zdrojov nebankovým spôsobom. Zo zmluvy, z jej obsahu, koncepcie i použitej terminológie typickej pre spotrebiteľské úvery (viď napr. celkové náklady spotrebiteľa 7 698,40 eur) je zrejmé, že sa jednalo o spotrebiteľský úver. Zo zmluvy nevyplýva nič, čo by ju vylučovalo z režimu spotrebiteľského úveru podľa zákona o spotrebiteľských úveroch a nič také žalobca ani netvrdil. Dôkazné bremeno preukázania prípadnej nesporebiteľskej povahy vzťahu nesie dodávateľ, tu žalobca, pričom z jeho žaloby priamo vyplýva, že aj sám svoj nárok kvalifikoval ako plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, a preto súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy a z nej uplatnených nárokov vychádzal z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy ako aj zo všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.)

19. Podľa § 1 ods. 2 veta prvá zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (16.11.2016) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa;1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu,1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

20. Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

21. Podľa § 7 ods. 1 a 2 ZoSÚ veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

22. Podľa § 7 ods. 15 ZoSÚ veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretné a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

23. Podľa § 7 ods. 16 ZoSÚ vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5, b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veritelia, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

24. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

25. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) odplatu podľa osobitných predpisov, 18aa) k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho

vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23, z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok. aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

26. Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa), c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa¹⁾ a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu, 18b) f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia, g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

27. Podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

28. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník účinného v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

29. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

30. Podľa § 451 ods. 1, ods. 2 OZ kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

31. Podľa § 456 OZ predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

32. Podľa § 458 ods. 1 OZ musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

33. Podľa § 517 ods. 1 OZ ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

34. Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

35. Podľa § 559 ods. 1 OZ splnením dlh zanikne.

36. Podľa § 563 OZ ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

37. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

38. Podľa § 144 CSP žalobca môže vziať žalobu späť.

39. Podľa § 145 ods. 2 CSP ak je žaloba vzatá späť šťastí, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatie žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

40. Podľa § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

41. Právny zástupca žalobcu podaním doručeným súdu dňa 16.04.2025 zobral žalobu späť v celom rozsahu a navrhol konanie o žalobe zastaviť. Nakoľko v predmetnej veci do späťvzatia žaloby nedošlo k otvoreniu pojednávania ani predbežného prejednávania sporu, súd bez ďalšieho výrokom I. tohto rozsudku konanie o žalobe žalobcu zastavil.

42. Predmetom konania tak zostal žalovaným vzájomnou žalobou uplatnený nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2 817,52 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,65 % ročne zo sumy 2 817,52 eur od 14.03.2025 do zaplatenia.

43. Zmluva o úvere posudzovaná v predmetnej veci, uzavretá právnym predchodcom žalobcu so žalovaným, je ako už bolo uvedené, spotrebiteľskou zmluvou. Spotrebiteľské zmluvy sú typické tým, že ich o určitom rovnakom predmete plnenia štandardne a opakovane uzatvárajú dodávatelia s veľkým počtom zákazníkov (spotrebiteľia) s tým, že dodávateľ ako navrhovateľ zmluvy vopred v návrhu stanovuje obsah týchto zmlúv a stanovuje aj podmienky ich realizácie. Návrh zmluvy býva často pripravený na predtlačeních tlačivách, spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, nemôže vyjednávať, jedinou jeho alternatívou je prijatie, respektíve odmietnutie návrhu zmluvy ako celku. Pre spotrebiteľskú zmluvu je teda charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, pričom nemá reálne možnosť tieto zmluvné podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne stanovuje, že také ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné (§ 53 ods. 5 OZ). Vychádza sa totiž z toho, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že medzi dodávateľom a spotrebiteľom je nerovný vzťah z hľadiska skúseností a vedomostí, pričom dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom vo výhode.

44. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal súd v prejednávanej veci za preukázané, že právny predchodca žalobcu, obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. poskytla žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 6 500 eur, pričom žalovaný na úhradu nárokov z tejto zmluvy do dňa podania žaloby zaplatil sumu 9 317,52 eur. Žalobca tvrdil, že uvedenými úhradami žalovaný nesplnil svoju zmluvnú povinnosť v celom rozsahu, keď neuspokojené ostali nároky špecifikované v žalobe. V danom prípade na rozdiel od žalobcu súd je toho názoru, že spotrebiteľský úver, ktorý bol žalovanému poskytnutý je z dôvodov rozvedených v ďalšej časti tohto odôvodnenia bezúročný a bez poplatkov, preto veriteľovi z neho vznikol iba nárok na vrátenie úverovej istiny rovnajúcej sa výške sumy reálne poskytnutej žalovanému, t.j. 6 500 eur. A keďže z vykonaného dokazovania vyplynulo, že celú túto sumu už žalovaný úhradami pred podaním žaloby žalobcovi vrátil, čo medzi stranami sporné nebolo a vyplýva to z tvrdení samotného žalobcu, jeho dlh zanikol splnením a žalobcovi už tento nič nedlží, pričom naopak, súd dospel k záveru o tom, že žalobca sa bezdôvodne obohatil na úkor žalovaného prevzatím plnení, na ktoré nemal právny nárok.

45. Výsledky vykonaného dokazovania privedli súd v danom prípade k záveru, že je potrebné vychádzať z fikcie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a to s poukazom na § 11 ods. 2 ZoSÚ. V zmysle danej právnej úpravy je totiž veriteľ povinný pri poskytnutí spotrebiteľského úveru riadne zistiť bonitu klienta, teda či klient bude schopný splácať úver. Či veriteľ túto povinnosť riadne a v súlade so zákonom splnil, musí súd rozhodujúci o žalobe veriteľa o plnenie zosplatennej istiny, úrokov a ostatného príslušenstva z úveru skúmať vždy. Túto schopnosť veriteľ posudzuje predovšetkým na základe údajov o príjmoch a výdavkoch tak, ako sa to aj uvádza v § 11 ods. 2.

46. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti klienta je teda kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, z ktorej bude schopný úver splácať. Cieľom zákonodarcu bolo zamedziť zadlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne uhrádzať. Z textu zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu so spotrebiteľom uzavrie si má veriteľ zabezpečiť sám, a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver alebo údajmi z príslušných databáz. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie vyhodnotiť a overovať a za dostatočné sa považujú iba také informácie, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Pokiaľ však veriteľ takto nepostupuje, zákonodarca jasne zadefinoval jeho počínanie ako hrubé porušenie povinnosti a z toho vyvodil sankciu vo forme bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

47. Žalobca na základe výzvy súdu, aby preukázal postup veriteľa v súlade s odbornou starostlivosťou pri skúmaní bonity žalovaného vo vyjadrení poukázal na to, že občiansky preukaz žalovaného nebol odcudzený, pričom pri podpise zmluvy žalovaný prehlásil, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé. Žalovaný neinformoval žalobcu o negatívnej zmene jeho majetkových pomerov. Vzhľadom na pasivitu žalovaného v spore žalobca trval na tom, že bonita žalovaného bola riadne skúmaná jeho právnym predchodcom. S výnimkou predloženia potvrdenia o podaní daňového priznania žalovaným k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2025 súdu žalobca nepredložil žiadny dôkaz, ktorý by preukazoval dôsledné zisťovanie majetkových pomerov žalovaného pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

48. V konaní bolo na žalobcovi (nehovoriac o tom, že ide o profesionála v oblasti poskytovania úverov), aby so žalobou predložil všetky zákonom predpokladané dôkazy (teda vrátane výstupov z príslušnej databázy alebo registra) na preukázanie skúmania bonity s odbornou starostlivosťou, čo sa nestalo. Žalobca žiadne dôkazy k skúmaniu bonity žalovaného pred uzavretím zmluvy (s výnimkou jednej listiny – potvrdenia o podaní daňového priznania) nepredložil napriek výzve súdu.

49. Vychádzajúc zo žalobcom predložených dôkazov súd konštatuje, že v danom prípade právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver napriek tomu, že vôbec nemal spoľahlivo zistenú a preverenú výšku jeho príjmov a výdavkov. Aj keď žalobca predložil súdu dôkaz o tom, že základ dane z príjmu žalovaného za rok 2015 predstavoval 929,15 eur, z tohto dokumentu nevyplýva jednoznačná výška príjmu žalovaného za obdobie bezprostredne predchádzajúce uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere (16.11.2016). Súd má za to, že žalobca nepreukázal v konaní riadne preverenie výšky príjmu žalovaného v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom vychádzal zo značne neaktuálneho a potvrdenia vystaveného daňovým úradom.

50. Žalobca nepreukázal ani prihladenie na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. K tomu treba uviesť, že hoci si v zásade každý veriteľ môže rôzne upraviť svoje podmienky pre poskytnutie úveru a je len na ňom, akú mieru podnikateľského rizika je ochotný v tejto súvislosti podstúpiť, nič to nemení na tom, že vždy a za každých okolností musí byť splnený minimálny zákonom predpísaný štandard posúdenia bonity spotrebiteľa, pričom zákon v § 11 ods. 2 ZoSÚ za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom nevykonanie čo i len jedného z týchto postupov znamená hrubé porušenie odbornej starostlivosti (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 10.03.2020 sp.zn. 3Co/153/2019, najmä bod 17 odôvodnenia rozsudku).

51. Nie je možné vychádzať len z tvrdení, či čestného prehlásenia spotrebiteľa, ak tieto nie sú podopreté konkrétnymi podkladmi a nestačí mať preukázaný len príjem spotrebiteľa, lebo zákon jasne hovorí o preverení údajov nielen o príjme, ale aj o výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa, čo tu žalobca nepreukázal, že veriteľ náležite preveril. Podľa obsahu zmluvy okrem občianskeho preukazu pôvodný veriteľ od žalovaného žiadne iné doklady pri uzavretí zmluvy nežiadal, nežiadal od neho ani doklady o príjme a o výdavkoch. Vychádzanie len z tvrdeného aktuálneho príjmu bez toho, aby bolo čo i len tvrdené, či a ako daný údaj bol preverený je však vo vzťahu ku komplexnému posúdeniu bonity žalovaného nepostačujúce. Nebol produkovaný žalobcom ani jediný dôkaz o tom, že by preveril tvrdený príjem a aj ďalšiu povinnú zložku, to výdavky žalovaného, najmä jeho výdavky na živobytie. Veriteľ je povinný náležite a starostlivo preveriť výdavky a rodinný stav spotrebiteľa. V zmluve je uvedené, že mesačné výdavky žalovaného (napr. SIPO, na bývanie, na telefón) sú v (nereálnej) výške 0 eur a jeho konkrétne neindividualizované mesačné finančné výdavky (napr. splátky úverov, hypoték, lízingov) sú 390 eur.

52. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch. Žalobca ako dôkaz predložil len samotnú zmluvu a potvrdenie o podaní daňového priznania. Povinnosť s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť splácať spotrebiteľský úver zaťažuje veriteľa (§ 7 ods. 1 ZoSÚ) a spotrebiteľ je povinný potrebné údaje veriteľovi poskytovať na žiadosť veriteľa (§ 7 ods. 2 ZoSÚ), preto žalobca mal preukázať, že skutočne žiadal údaje o výdavkoch žalovaného a že tieto aj náležite preveril. Ak by sa ho pýtal na výdavky (čo nepreukázal) a ak by skutočne uviedol žalovaný žalobcovi, že má výdavky na život len 0 eur, tak potom postupu veriteľa s odbornou starostlivosťou podľa názoru súdu zodpovedá jedine taký postup, kedy by veriteľ žiadal (vzhľadom na § 7 ods. 2 ZoSÚ) ďalšie údaje a minimálne vysvetlenie a dôkazy, ako je to možné, teda či žalovaného niekto živí, platí mu výživu, bývanie (už len vzhľadom na výšku životného minima). Keďže je všeobecne známou skutočnosťou, že každá fyzická osoba musí mať výdavky minimálne na stravu, na bývanie, tak potom žiaden veriteľ nemôže sa uspokojiť len s tým, že dlžník uvedie že nemá žiadne výdavky, alebo len nereálne nízke. Musí minimálne žiadať vysvetlenie (a vedieť preukázať, že tak urobil), ako to je možné. Zákonná povinnosť zisťovať a preveriť výdavky spotrebiteľa by inak nemala žiaden zmysel. Tu však žalobca nepredložil žiadne dôkazy na akékoľvek zisťovanie výdavkov, či preverenie pravdivosti údajov o iných mesačných výdavkoch 0 eur minimálne v rozsahu žiadania vysvetlenia od žalovaného, ako je to možné. Ak žalobca chcel presvedčiť súd, že náležite preveril výdavky žalovaného a že teda preveril, či tieto skutočne sú v takej výške, bol povinný predložiť či označiť dôkazy z ktorých pri tomto preverení a zistení takeého výsledku o výdavkoch vychádzal, čo neurobil. Išlo by o totálne popretie účelu a zmyslu zákona, ak by stačilo zo strany dlžníka pri uzavretí zmluvy v snahe získať úver uviesť, že nemá absolútne žiadne výdavky, alebo len nereálne nízke a u veriteľa by to nezbudilo žiadne pochybnosti a úver by bez problémov poskytol len vzhľadom na príjem žiadateľa (ktorý tu ale rovnako nebol preukázaný). Ak sa veriteľ uspokojí len s tvrdením žalovaného, je to nepostačujúce, keďže nejde o náležité preverenie bonity. Žalobca teda ničím nepreukázal preverenie príjmov a výdavkov žalovaného, hoci to zákon jasne vyžadoval a je neprípustné, ak akceptoval ako výdavky len nepreverený údaj navyše špecifikovaný len ako výdavky spojené s úverovým zaťažením žalovaného. Súčasťou príloh zmluvy bola listina obsahujúca vyznačené súhlasy v zmysle zákona o ochrane osobných údajov na vyžiadanie potrebných údajov. Tá však nedokazuje, že tieto údaje reálne boli preverené a že sa tak stalo s odbornou starostlivosťou, najmä ak sa skutočne akceptovala ako výška výdavkov suma nedosahujúca ani životné minimum. Súd preto vzhľadom na všetko uvedené má za to, že došlo k hrubému porušeniu povinnosti veriteľa zistiť konkrétnu výšku príjmov a výdavkov, nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa. Odborná starostlivosť jasne predpokladá,

aby údaje, ktoré dlžník veriteľovi uviedol, veriteľ overil, resp. dlžník objektívne podložil (podporne vid' napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 19Co/130/2019).

53. Žalobca tiež nepreukázal, ale ani netvrdil, že by prihlíadal na údaje z akejkoľvek príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Neunesol teda dôkazné bremeno ani bremeno tvrdenia na preukázanie splnenia svojej povinnosti. Aby súd mohol v súdnom konaní konštatovať riadne splnenie povinností podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, je potrebné predložiť mu konkrétny dôkaz (výstup) preukazujúci to, ako, kedy a s akým konkrétnym výsledkom malo byť také preverenie dlžníka v príslušných registroch a databázach veriteľom vykonané, čo sa v tu súdnej veci nestalo. Súd preto vzhľadom na všetko uvedené má za to, že došlo k hrubému porušeniu povinnosti veriteľa zistiť konkrétnu výšku nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa. Odborná starostlivosť navyiac predpokladá, aby údaje, ktoré dlžník veriteľovi uviedol, veriteľ overil, resp. dlžník objektívne podložil (podporne vid' napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 19Co/130/2019).

54. Vzhľadom na nepreukázanie daných skutočností súd uzavrel, že veriteľ nezohľadňoval, neposúdil a nepreveril reálne príjem a výdavkovú zložku žalovaného, pokiaľ ide o ekonomický status žalovaného, preto žalobca nemôže úspešne tvrdiť, že konal s odbornou starostlivosťou.

55. Súd sa v plnom rozsahu stotožňuje aj so závermi vyslovenými Krajským súdom v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 6Co/171/2016 zo dňa 27.10.2016, v zmysle ktorých: „Dôsledkom podcenenia bonity je neposkytnutie ochrany veriteľovi, ktorý s hrubou nedbanlivosťou poruší povinnosť s odbornou starostlivosťou posúdiť bonitu spotrebiteľa. Odvolací súd uvádza, že v tomto smere § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. vôbec nepôsobí odradzujúco, preto je dôvodné aplikovať ustanovenie generálneho zákona – Občianskeho zákonníka, a to § 3 ods. 1 o odmietnutí ochrany pri tak závažnom porušení povinnosti veriteľa na finančnom trhu. Poskytovanie úverov a pôžičiek je veľmi vážnym predmetom podnikateľskej činnosti, pretože pri tomto nejde o odplatu platenú v hotovosti, ale o odloženú platbu beztoho, aby bolo zrejmé, čo postretne dlžníka po uzavretí zmluvy. Ak je takáto agenda obzvlášť sledovaná z dôvodu neistých pomerov, ktoré môžu nastať po poskytnutí úveru, potom musia existovať prísne nároky na vyžadovanie povinnosti konať s odbornou starostlivosťou a vyhodnotiť bonitu spotrebiteľa, keďže na rozdiel od neistých okolností po uzatvorení zmluvy je stav spotrebiteľa z pohľadu jeho osobných majetkových pomerov v čase kontraktácie spoznatelný. Ak Súdny dvor uznal ako odradzujúcu sankciu nepriznanie úrokov pri nezodpovednom prístupe dodávateľa na finančnom trhu pre porušenie konať s odbornou starostlivosťou, potom je podľa názoru odvolacieho súdu úplne eurokonformné aplikovať § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a porušenie závažnej povinnosti veriteľa považovať za odporujúce morálke.“.

56. Súd dáva do pozornosti aj článok 26 preambuly smernice Európskeho parlamentu a rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, podľa ktorého členské štáty by mali prijať vhodné opatrenia na podporu zodpovedajúcich postupov počas všetkých fáz úverového vzťahu berúc do úvahy osobitný charakter svojho trhu s úvermi. Tieto opatrenia môžu napríklad zahŕňať poskytovanie informácií a vzdelávanie spotrebiteľov vrátane upozornení o rizikách spojených s neplnením zmluvných ustanovení týkajúcich sa splátok a s nadmernou zadlženosťou. Najmä na rozvíjajúcom sa trhu s úvermi je dôležité, aby veritelia neposkytovali úvery nezodpovedne alebo bez predchádzajúceho posúdenia úverovej bonity a aby členské štáty vykonávali potrebný dohľad na vyvarovanie sa takému správaniu a aby stanovili potrebné opatrenia na sankcionovanie veriteľov v takýchto prípadoch. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia o kreditnom riziku uvedené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2006/48/ES zo 14.6.2006 o začatí a vykonávaní činností úverových inštitúcií, veritelia by mali byť zodpovední za individuálne kontroly úverovej bonity spotrebiteľa. Na tento účel by mali mať možnosť využiť informácie, ktoré im poskytol spotrebiteľ nielen počas prípravy príslušnej zmluvy o úvere, ale aj počas dlhodobého obchodného vzťahu. Orgány členských štátov by tiež mohli veriteľom poskytnúť vhodné pokyny a usmernenia. Aj spotrebiteľia by mali konať obozretne a dodržiavať svoje zmluvné povinnosti.

57. Aj z judikatúry Súdneho dvora EÚ jasne vyplýva povinnosť súdov skúmať pri spotrebiteľských zmluvách bonitu spotrebiteľa. Súd v tejto súvislosti poukazuje napr. na aktuálny rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 5. marca 2020 vo veci C-679/2018 (OPR-Finance s.r.o. proti GK) podľa ktorého Články 8 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že

vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex offa existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzavretím zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa a vyvodiť dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve, pod podmienkou, že sankcie splňajú požiadavky podľa uvedeného článku 23.

58. Súd v tejto súvislosti poukazuje tiež napr. na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 19Co/130/2019 zo dňa 27.02.2020. V ňom krajský súd okrem iného uviedol, cit. „Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pre účely posúdenia splnenia povinnosti uloženej dodávateľovi v ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. nie je smerodajné, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom žalobca pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity klienta.“.

59. Súd na podporu svojich záverov poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 10.03.2020 sp.zn. 3Co/153/2019 týkajúci sa rovnako porušenia povinnosti skúmať náležite bonitu spotrebiteľa. Podľa záverov krajského súdu (viď bod 17 odôvodnenia rozsudku) „je nutné konštatovať, že ustanovenie § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. súd v súlade s požiadavkou odbornej spôsobilosti veriteľa vykladá tak, že bonita dlžníka musí byť skúmaná cez zisťovanie jeho príjmov a výdavkov ako aj jeho lustráciu cez príslušné databázy. Nevykonanie jedného z týchto postupov znamená hrubé porušenie odbornej starostlivosti. Ako vyplýva z prejednávanej veci, overenie bonity dlžníka nebolo dostatočné. Postup žalobcu bol iba formálny a nezodpovedal odbornej starostlivosti. Žalobca nemal preukázaný príjem žalovaného hodnovernými dokladmi, napriek tomu mu poskytol úver. Žalobca sa nezaujímal, aké má žalovaný výdavky na živobytie a či mu teda zostáva dostatok finančných prostriedkov na splácanie úveru. V konaní žalobca nepreukázal splnenie si povinnosti uloženej mu ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Keďže žalobca hrubo porušil zákonom stanovenú povinnosť, v zmysle § 11 ods. 2 ZoSÚ sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.“.

60. Pokiaľ ide o posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, povinnosť veriteľa skúmať ju je v ZoSÚ obsiahnutá od samého jeho počiatku, a teda musí byť veriteľom zo spotrebiteľských úverov dostatočne známa, pričom od samého jeho začiatku s jej nesplnením tento zákon spája sankciu v podobe nemožnosti vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru (§ 11 ods. 2 ZoSÚ). Z dôvodovej správy k zákonu o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že cieľom danej úpravy bolo zabezpečiť záujem veriteľov správne odhadnúť schopnosť spotrebiteľa splácať a správať sa tak obozretne jednak z pohľadu návratnosti úveru a jednak z pohľadu dôsledkov nezodpovedného požičiavania na strane spotrebiteľov, pričom prijalo sa za účelom dôslednej ochrany slabšej zmluvnej strany – spotrebiteľa a je transpozíciou všeobecnej požiadavky smernice na stanovenie účinných, primeraných a odrádzajúcich sankcií. Ide o mechanizmus, ktorý motivuje veriteľa a prináša spotrebiteľovi prípadnú finančnú výhodu v prípade pochybenia veriteľa.

61. Súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že žalobca nepreukázal, že by náležite skúmal a vyhodnotil bonitu žalovaného v zmysle § 11 ods. 2 vety druhej ZoSÚ v kontexte s § 7 ods.1 citovaného zákona, čo spôsobilo bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. V zmysle tohto záveru bol tak žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi iba úverovú istinu (6 500 eur).

62. V § 451 ods. 1 OZ je vyjadrená všeobecná zásada, že ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí toto obohatenie vydať. Dôvodom vzniku záväzku je získanie bezdôvodného obohatenia na úkor iného. Na základe toho vzniká záväzkový vzťah medzi tým, kto sa bezdôvodne obohatil, ktorý je povinný bezdôvodné obohatenie vydať, a medzi tým, na úkor koho sa niekto obohatil, ktorý má právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, aj keď to zákon výslovne neustanovuje. Ustanovenie § 451 ods. 2 OZ vymedzuje pojem bezdôvodné obohatenie a uvádza štyri formy bezdôvodného obohatenia, medzi inými i majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu. Ide o také plnenie, kde od začiatku nebol právny dôvod na plnenie. To znamená, že sa plnilo, hoci chýbala právna skutočnosť, najmä zmluva, na základe ktorej sa spravidla plní. Takýto prípad môže nastať vtedy, keď niekto napríklad plnil omylom niekomu inému, s ktorým nebol v zmluvnom vzťahu.

63. Medzi stranami nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 6 500 eur. Rovnako nebolo sporné to, že žalovaný na predmetný úver uhradil celkom sumu 9 317,52 eur. V zmysle vyššie uvedeného dospel súd k záveru o tom, že žalovaný mal voči úverovému

veriteľovi povinnosť zaplatiť mu len istinu poskytnutého úveru vo výške 6 500 eur. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobca napriek uvedenému prijal od žalovaného platby presahujúce istinu poskytnutého úveru o 2 817,52 eur, a to bez právneho dôvodu. Vzhľadom na uvedené súd konštatuje, že na strane žalobcu došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia na úkor žalovaného vo výške 2 817,52 eur, na ktorého vydanie si žalovaný uplatnil nárok vzájomnou žalobou zo dňa 14.03.2025, ktorú súd čo do základu posúdil ako dôvodnú, a preto žalobcovi výrokom II. uložil povinnosť vydať žalovanému plnenie získané bez právneho dôvodu vo výške 2 817,52 eur.

64. Splatnosť nároku žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia sa riadi ustanovením § 563 OZ, v zmysle ktorého ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal. Na základe vykonaného dokazovania má súd za to, že čas splnenia tohto dlhu nebol medzi stranami dohodnutý, ani ustanovený právnym predpisom a ani určený v rozhodnutí, takže v zmysle § 563 OZ bol žalobca povinný splniť dlh - vydať bezdôvodné obohatenie prvý deň po tom, čo ho o plnenie žalovaný požiadal. Žalovaný vyzval žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia až vzájomnou žalobou zo dňa 14.03.2025. Vzájomná žaloba bola žalobcovi doručená dňa 01.04.2025. Žalobca tak bol povinný plniť žalovanému najneskôr v deň nasledujúci po doručení vzájomnej žaloby (02.04.2025) a s plnením sa tak dostal do omeškania až nasledujúcim dňom (03.04.2025), odkedy žalovanému vznikol nárok na zaplatenie úrokov z omeškania. Súd tak žalovanému priznal popri nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania zo sumy 2 817,52 eur od 03.04.2025 do zaplatenia, a to v zákonnej sadzbe 7,65 % ročne. V prevyšujúcom rozsahu súd žalobu zamietol ako nedôvodnú (výrok III.), nakoľko ako už súd konštatoval vyššie, žalovanému vznikol nárok na zaplatenie úrokov z omeškania až počnúc dňom 03.04.2025 a nie 14.03.2025 ako požadoval vo vzájomnej žalobe.

65. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam (rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veciach sp. zn. IV. ÚS 115/03 či sp. zn. III. ÚS 60/04). Túto požiadavku zvyrazňuje vo svojej judikatúre aj Európsky súd pre ľudské práva (napr. Georgidias v. Grécko z 29. mája 1997, Recueil III/1997). Európsky súd pre ľudské práva pripomína, že právo na spravodlivý súdny proces nevyžaduje, aby súd v rozsudku reagoval na každý argument prednesený v súdnom konaní, rozsah povinnosti odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzovaný s ohľadom na okolnosti každého prípadu. Stačí teda, aby reagoval súd na ten argument (argumenty), ktorý je z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považovaný za rozhodujúci (napr. rozsudok vo veci Ruiz Torija c. Španielsko a Hiro Balani/Španielsko, oba z 9. decembra 1994, Annuaire, séria A č. 303 A a č. 303 B). Súd má za to, že v odôvodnení tohto rozhodnutia sa vysporiadal so všetkou podstatnou argumentáciou sporových strán prednesenou v konaní, pričom žiadna ďalšia argumentácia sporových strán nebola podľa názoru súdu spôsobilá zmeniť závery, ku ktorým súd dospel v zmysle vyššie uvedeného.

66. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

67. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

68. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

69. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

70. Súd nezhliadol žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP, pre ktoré by žalovanému náhradu trov konania v rozsahu zodpovednosti za zastavenie konania, resp. procesného úspechu nemal priznať a ani ich nikto netvrdil.

71. O trovách konania o podanej žalobe tak súd rozhodol podľa § 256 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a 2 CSP. V danom prípade zastavenie konania o žalobe zavinil v plnom rozsahu žalobca, ktorý bez bližšieho odôvodnenia zobral žalobu späť a navrhol konanie o žalobe zastaviť. Vzhľadom na túto

skutočnosť priznal súd žalovanému plný nárok na náhradu trov konania o podanej žalobe. Pokiaľ ide o trovy konania o vzájomnej žalobe, súd o týchto rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a 2 CSP. Žalovaný bol v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia úspešný, pričom žaloba bola zamietnutá len čo do nepatnej časti uplatneného príslušenstva pohľadávky. Súd tak žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania o žalobe aj o vzájomnej žalobe (celého konania) v rozsahu 100 %.

72. O výške týchto trov konania bude v súlade s § 262 ods. 2 CSP rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Bardejov.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.